

عنوان مقاله:

ارزیابی ژنتیکی جمعیت بنیان گذار گوسفند وحشی (*Ovis orientalis*) در مرکز تکثیر چادگان

محل انتشار:

فصلنامه محیط زیست جانوری، دوره 9، شماره 3 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

نعیم کاوه - دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان، کدپستی: ۸۴۱۵۶۸۳۱۱۱

منصوره ملکیان - دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان، کدپستی: ۸۴۱۵۶۸۳۱۱۱

روبا آداودی - گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، صندوق پستی: ۴۱۱۱

خلاصه مقاله:

تکثیر در اسارت که باهدف افزایش جمعیت گونه ها و رهاسازی مجدد آن ها در زیستگاه های طبیعی صورت می گیرد، نقش مهمی در حفاظت از گونه ها داشته و انجام مطالعات ژنتیکی از ملزومات آن محسوب می شود. در این پژوهش تنوع ژنتیکی و جایگاه رده بندی جمعیت گوسفند وحشی در سایت تکثیر چادگان با استفاده از تکثیر قطعه ای به طول ۶۸۸ جفت باز از ژن سیتوکروم b ارزیابی شد. نتایج نشان داد که گوسفند وحشی در منطقه چادگان در کلاد *O. vignei* قرار گرفته و به عنوان زیرگونه *O. vigneiaristanica* از زیر گونه های *O. vignei kermanensis* تفکیک شد. در مطالعه حاضر ۳ هاپلوتایپ جدید به ۶۷ هاپلوتایپ مطالعات گذشته اضافه گردید که تنوع ژنتیکی نسبتا مناسبی را در جمعیت مورد مطالعه نشان داد. میزان واگرایی ژنتیکی درون و بین گونه ای قوچ و میش کلادهای *O. vignei*، *O. orientalis* و *O. canadensis* از کلاد *O. ammon* با توجه به تعداد کم نمونه در این مطالعه با روش K۲P محاسبه گردید. بر این اساس حداقل و حداکثر فاصله ژنتیکی درون گونه *O. vignei* ۰/۰۱۳ تا ۰/۰۱۵ به دست آمد درحالی که فاصله ژنتیکی بین گونه ای *O. vignei* با *O. canadensis* ۰/۰۸۶ تا ۰/۰۸۸ و *O. vignei* با *O. orientalis* ۰/۰۲۱ تا ۰/۰۲۴ برآورد گردید. حداقل فاصله ژنتیکی بین زیرگونه های *O. canadensis* و *O. orientalis* و حداکثر آن بین زیرگونه های *O. vignei* مشاهده شد. نتایج این مطالعه می تواند در انتقال افراد بین جمعیت ها و رهاسازی افراد از سایت های تکثیر به زیستگاه های طبیعی مورد استفاده قرار گیرد تا تنوع ژنتیکی جمعیت های گوسفند وحشی در کشور حفظ شود.

کلمات کلیدی:

تکثیر در اسارت، تنوع ژنتیکی، جایگاه فیلوژنی، سیتوکروم b، گوسفند وحشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1307093>

